

UPOKOJENEC

GLASILO BANOVSKEGA DRUŠTVA DRŽAVNIH IN SAMOUPRAVNIH UPOKOJENCEV ZA DRAVSKO BANOVINO

Št. 9.

Ljubljana, dne 24. septembra 1938.

Leto III.

Uredništvo in uprava: Wolfova ulica št. 10. Izhaja enkrat mesečno.

Povišanje uradniških plač in pokojnin bi bilo v državnogospodarskem oziru opravičeno

Iz delnih ozemelj razpadle avstrijsko-ogrske monarhije so nastale deloma nove države, deloma pa so služila delna ozemlja nekdanje monarhije za povečanje že obstoječih držav. Tako je nastala po združitvi Srbije z ozemlji, prevzetimi iz zrušene monarhije, kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev ali, kakor se danes imenuje, kraljevina Jugoslavija. Naravno je, da so življenjske razmere v srbskih, nekdanj pod turškim gospodarstvom stoječih deželah, in v deželah, prevzetih iz avstro-ogrske monarhije, različne, to je v srbskih deželah so zaradi tega znatno cenejši življenjski pogoji, nego v prevzetih ozemljih. Plače uradnikov in pokojnine, kakor tudi draginjske doklade pa so se za vso kraljevino odmerile enako. Ne bi bilo torej neopravičeno, ako bi se v prevzetih deželah, zlasti za Gorenjsko in za mesta dravske banovine nastavile višje draginjske doklade kakor v ostalih delih kraljevine.

Prve vlade kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev so izdale parolo varčevanja. Kako se je pa izražalo to varčevanje? Gradile so se palače, ki bi bile v okras milijonskim mestom, in se gradé tudi še danes; uradniške plače pa niso nikdar dosegle višine predvojnih plač, do katerih bi imeli uradniki v prevzetih deželah pravico, ker se pridobljene pravice ne bi smele kratiti; o pokojninah pa niti ne govorimo. Ko je vlada za poplavljenca potrebovala denarja, je enostavno skrčila že itak pičle, pa vendar še znosne plače in pokojnine za 10 do 20%. Ko je v Beogradu v uradniški nabavljalni zadrugi zaradi defraudacije izginil denar, se je izguba nadomestila s tem, da se je tudi uradnikom in upokojencem v vsej državi, ki s tem društvom niso imeli nič skupnega, odtegoval višini plače, oziroma pokojnine

ustrezajoči znesek brez prejšnjega obvestila in opravičila, in to skozi dolgo vrsto mesecev.

Ko je sedanja vlada prevzela državno krmilo, ji je dal slab položaj državnih financ, ki jih je bila prevzela od prejšnje vlade, povod, da je apelirala na patriotizem uradnikov in upokojencev, in jim je skrajšala plače in pokojnine in to ob času, ko je začela naraščati draginja živil.

Razne uradniške in upokojeniške organizacije so zaradi ponovnih znižanj uradniških plač in pokojnin prosile za povračilo odbitkov in izplačilo polnih plač. Toda vedno zaman. Vedno so se čuli izgovori o slabih fin. razmerah, ki naj bi nasprotovale povračilu odbitkov in povišanju plač in pokojnin, dasi se je na merodajnih mestih priznavala potreba in upravičenost ugodnejše izravnave.

Da se spomnimo še staroupokojencev, katerih položaj se splošno tudi na merodajnih mestih priznava za žalosten, je častna stvar države, da jim da tiste prejemke, ki jim po pravici gredo. Obveznost države nasproti staroupokojencem je nastala s težo razmer; vse države naslednice pa so se zavezale, da ne bodo krčile pravic prevzetih uradnikov in upokojencev. Druge države naslednice so izpolnile svojo obveznost glede staroupokojencev, kar so po pravici zahtevali. Samo v Jugoslaviji čakajo še vedno na svojo rehabilitacijo. Tistih, ki so delali tudi že za novo dobo in jo pripravljali, ne bi smeli kaznovati zato, ker so starejši kakor v aktivnosti prevzeti uradniki; in ob pravičnem presojanju razmer bi se moralo upoštevati tudi to, da živijo večinoma v ozemljih, prevzetih od avstrijsko-ogrske monarhije, torej v predelih z najdražjimi življenjskimi pogoji. Da ponovna zniže-

vanja plač in pokojnin, ki so se izvedla z zagotovili, da so samo začasnega značaja, znižanja, ki so se za aktivne uradnike v nepopolni meri, za upokojence pa sploh ne izravnala, niti povrnila, dasi so se dajale tudi glede tega obljube, ob obstoječi in naraščajoči draginji živil kategorično zahtevajo odpomoč z zvišanjem uradniških plač in pokojnin, je jasno, zaradi današnjih življenjskih razmer opravičeno in z ozirom na sedanji položaj državnih financ tudi možno. Sedanja vlada skrbi za izvoz tako, da ta izvoz narašča. S tem pa se vzdržuje in povečava draginja živil in to pomeni za uradnika in upokojenca ne izboljšanje, temveč poslabšanje. Dohodki državnih blagajn se sicer s tem večajo. Ako je vlada ob času, ko je znižala uradniške plače in pokojnine, omogočila, da so se članom senata in skupščine znatno povišale dnevnice, in ako je za nerentabilne, četudi potrebne zgradbe porabila milijarde, bi morala tudi za uradništvo in upokojence dati na razpolaganje potrebna sredstva, da bi se jim zagotovila uradništva dostojna in od strank neodvisna eksistenca. Zvišanje uradniških plač in pokojnin bi dobilo za državo odločno ugodnejši izraz, nikakor pa ne tako katastrofalnih posledic, kakor so jih imeli razni poskusi kmetske razdolžitve.

Povišanje uradniških plač in pokojnin bi imelo ugoden vpliv ne samo za državo vobče, temveč bi prišlo v prid tudi kmetskemu stanu in malim obrtnikom. Sedanji prejemki uradnikov in upokojencev jih silijo, da kupujejo za sebe in za svojce obleke in obuvale v najcenejših magacinah za obleke in čevlje in da varčujejo tudi pri izdatkih za živila. Ako se povišajo plače in pokojnine, si bo mogel uradnik in upokojenec kupiti pri obrtniku dobre in trpežne obleke in čevlje in bo mogel tudi za živila izdati toliko, da bodo prenehale neprestane tožbe o krizi. Da kriza tudi še

sedaj vlada, se ne more tajiti. Dohodek ali zaslužek vsakega posameznika je neznaten, zaradi tega more vsakdo kupovati le najpotrebnejše, in tudi to v omejeni meri in najcenejše kakovosti. Zato se ne

smemo čuditi, ako tožijo mesarji, da nazaduje konsum ob sedanjih cenah, in ako kmetica ne more prodati stvari, ki jih je prinesla na trg.

Nadaljevanje sledi.

Vplačevanje upokojencev v uradniški pokojninski sklad

Določilo uradniškega zakona iz leta 1931., da morajo v uradniški pokojninski sklad prispevati tudi upokojenci, kar je v resnici unikum, je izzvalo obilico rekrimnacij, pritožb in nevolje, kar pa vse ni nič pomagalo in je šlo ministrstvo financ preko vseh ugovorov in pritožb. Tudi mi smo že objavili članek o tem vprašanju in smo povedali tedaj svoje mnenje, da vsebuje to določilo večjo obremenitev, nego je ugodnost povišanja rodbinske pokojnine po smrti upokojenca. Poudarjali smo tudi tedaj, da je novi uradniški zakon iz leta 1931. prinesel morda edino ugodnost za upokojence s tem, da imajo po upokojenčevi smrti pravico do pokojnine tudi nepreskrbljene hčere.

Ker so se oglašali razni glasovi, da zaradi tega določila ne smemo dirati v obveznost upokojencev za vplačevanje prispevkov v uradniški pokojninski sklad, smo opustili vsako nadaljnje razpravljanje o tem vprašanju. Dotaknili smo se samo nekaterih trdot in krivic, ki so se vnesle kasneje z različnimi finančnimi zakoni, s katerimi se je zlasti izpremenilo besedilo točke 3 § 136 uradniškega zakona iz leta 1931.

O tem predmetu smo prejeli sedaj od gospoda višjega finančnega svetnika Angela Savnika v Ljubljani „spomenico“ s prošnjo, da jo predložimo finančnemu ministrstvu. Gospod višji finančni svetnik je sprožil to vprašanje tudi že na občnem zboru in je tedaj prejel našo obljubo, da bo upravni odbor skušal njegovi želji ustreči.

Zato je upravni odbor na podlagi spomenice g. višj. fin. svetnika Angela Savnika sestavil vlogo na ministrstvo financ, ki ima naslednjo vsebino:

Štev. 359/38

V Ljubljani, dne 31. avgusta 1938.

Ministrstvu financ (obči oddelek)

v Beogradu.

Banovinsko društvo državnih in samoupravnih upokojencev za dravsko banovino v Ljubljani si usoja v zadevi plačevanja v uradniški pokojninski sklad predložiti naslednjo

spomenico.*

Državni uradniki, ki so bili upokojeni, še preden so dosegli 20 službenih let, odnosno so bili upokojeni med 30. in še nedovršenim 35. letom, so se mogli, dokler je veljalo določilo pod točko 3 § 136 u. z. iz leta 1931. z upanjem na uspeh pritožiti proti krivičnemu odtegotovanju za uradniški pokojninski sklad od položajne doklade, odnosno od 15% dodatka k osnovni plači, dasiravno se ti dve postavki pri odmeri pokojnine zaradi § 120 ur. zak. iz leta 1931., odnosno čl. 31 ur. zak. iz leta 1923. nista vzeli v poštev.

Ravno to velja za upokojene samce in za vdovce z že preskrbljenimi otroci.

Z izpremembo točke 3 § 136 ur. zak. iz leta 1931. po točki b) § 103 v finančnem zakonu za leto 1936/37, ki je še vedno v veljavi, je bila in je še prizadetim interesentom odvzeta vsakršna pritožba.

Podpisano društvo prosi ministrstvo financ 1.) da ukine izpremembo pod b) § 103 v finančnem zakonu za leto 1936/37, 2.) da obenem preosnuje točko 3) § 136 ur. zak. iz leta 1931. na ta način, da se bo vršilo odtegotovanje za uradniški pokojninski sklad v bodoče **samo od prejemkov, priznanih za pokojnino** iz osnovne plače, položajne doklade in redne stanarine.

3.) Ali pa, da zopet uveljavi točko 3) § 136 uradniškega zakona iz leta 1931., da se prej navedenim prizadetim upokojencem vsaj omogoči pritožba.

Utemeljevanje:

Društvo priznava, da je odtegotovanje za uradniški pokojninski sklad od poslednjih aktivnih prejemkov na dan upokojitve v interesu vlagateljnih družin. Temu nasproti je pa treba pripomniti, da traja tako odtegotovanje lahko prav mnogo let in je tedaj v občutno škodo **predčasno upokojenim** uradnikom, ki morajo ob pičlo odmerjeni pokojnini, ki se jim je že ponovno reducirala, in radi vedno narašča-

* Glej tudi „Spomenico“ iz leta 1934 o istem predmetu, objavljeno v „Našem Glasu“ št. 12, na katero še do danes ni odgovora; pač pa se je dotično postopanje uzakonilo!

joče draginje ravno še za časa svojega življenja posvečati največjo brigo in skrb za prehrano družine in vzgoje otrok, kajti primeri, da bi otroci ob vlagateljjevi smrti ne bili preskrbljeni, so navadno bolj redki.

Upravičenost našega zahtevka sledi iz tehle izvajanj: § 136, odstavek 3 ur. zakona iz leta 1931. se glasi:

„Pri upokojencih so osnova (za vlaganje v pokojninski sklad) njih zadnji aktivni prejemki, **po katerih jim je odmerjena pokojnina**“.

Iz tega bi bilo sklepati, da je odtegotovati prispevek za pokojninski sklad od odmerjene pokojnine, kolikor je bila zanjo podana podlaga iz osnovne plače, položajne doklade in redne stanarine z ozirom na efektivno odslužena leta. (§§ 120—127 ur. zak. iz leta 1931.)

Kljub takemu jasnemu sklepanju se vendar v praksi vrši odtegotovanje **od celotnih prej navedenih aktivnih prejemkov**, ki jih je upokojenec užival še zadnji dan v aktiviteti. To je pravilno edinole **za upokojence, ki so efektivno odslužili 35 let**, ne pa za vse druge, ki so bili iz enega ali drugega vzroka že prej upokojeni. Med temi so posebno prizadeti oni, ki so bili upokojeni, še preden so dosegli 20 službenih let, dalje upokojenci med 30 in še nedovršenimi 35 leti, ker se prvim odteguje za pokojninski sklad tudi od položajne doklade, drugim pa od 15% dodatka k osnovni plači, čeravno se ti dve postavki vsled zakona (§ 120 ur. zak. iz leta 1931., odnosno čl. 31 ur. zakona iz leta 1923) **nista vzeli v poštev pri odmeri pokojnine** — kjer ni več obdavčljivega objekta, ne bi smelo biti naravno več kakega odtegljaja.

Isto se dogaja pri upokojenih samcih in vdovcih z že preskrbljeno deco, ker se jim odteguje od 100% mesto od 75% redne stanarine.

Proti takim krivičnim in protizakonitim odtegljajem se je svojčas več prizadetih z uspehom pritožilo na državni svet in je finančno ministrstvo take razsodbe državnega sveta dalo po fin. direkcijah v prilog pritožitelju tudi izvršiti. Pričakovati je tedaj bilo, da bo fin. ministrstvo iz tega izvajalo posledice in odredilo za bodoče prenehanje s tako prakso. Ono pa tega ni storilo, temveč je to prakso s fin. zakonom za leto 1936/37 pod točko b) § 103 naravnost uzakonilo s sledečim besedilom: „Odstavek 3 § 136 urad. zakona

Društvena pisarna je v Wolfovi ulici št. 10 (Dolenčeva hiša) preko dvorišča v drugem poslopiju, 2. nadstropje.

iz l. 1931 se izpremeni in se glasi: „Pri upokojenih so osnova za vlaganje njih **poslednji aktivni prejemki, po katerih so vlagali v urad. sklad na dan upokojitve**“. Ta izprememba je še v veljavi, ker je bila prevzeta tudi od finančnega zakona za leto 1937/38 (§ 104) in za leto 1938/39 (§ 121), s čimur je bila in je še prizadetim interesentom onemogočena vsakršna pritožba.*

Utemeljevanje Državne hipotekarne banke v dopisu od 1. 2. 1933 F U št. 2043, čigar vsebino si je finančno ministrstvo osvojilo, je le deloma pravilno češ, da bi bili interesi vlagateljevih družin oškodovani, če bi se s sedanjim načinom odtegovanja prenehalo. Temu nasproti je pa treba pripomniti, da se vrši in se bo vršilo odtegovanje na sedanji način najbrže v največ primerih mnogo mnogo let v očitno škodo vlagateljev, ki imajo ravno za časa svojega življenja ob pičlo odmerjeni pokojnini, ki se jim je že ponovno reducirala, in radi vedno naraščajoče draginje največjo brigo in skrb preživljati družino in izšolati deco, kajti primeri, da bi bili otroci ob smrti vlagatelja še nepreskrbljeni, so gotovo redkejši.

Umestno bi tedaj bilo, da bi navedena izprememba urad. zakona v prihodnjem finančnem zakonu za leto 1939/40 popolnoma izpadla in se uveljavijo prejšnje besedilo točke 3 § 136 urad. zakona iz leta 1931; s tem bi se omogočila prizadetim interesentom vsaj kakor prej pritožba proti sedanji praksi oziroma, da bi se to določilo preosnovalo tako, da se bi v bodoče odtegovalo za urad. pok. sklad samo od faktilčno odmerjene pokojnine.

Tu je naveden primer, kako se sedaj odteguje za pok. sklad in kako bi se odtegovalo samo od faktilčno odmerjene pokojnine in kolika bi bila v vsakem primeru rodbinska pokojnina.

Nekdo je bil upokojen z 12 službenimi leti, star je 35 let. Poleg žene ima še dva otroka, stara od 3—5 let. Njegovi zadnji aktivni prejemki so znašali mesečno :

Osnovna plača	790.—	din
položajna plača	400.—	„
drag. doklada	850.—	„
doklada za ženo	140.—	„
doklada za oba otroka	280.—	„
Pokojnina se mu je odmerila z 52% od osnovne plače s 410.— din		
od drag. doklade s	442.—	„
od položajne plače (§ 120 ur. zak. iz leta 1931) nič		
doklada za ženo	140.—	„
doklada za oba otroka	280.—	„
Skupaj	1.272.—	din.

Ta upokojenec je umrl v 40. letu in je vplačeval 7 let v pok. sklad po sedanji praksi.

Rodbinska pokojnina se je odmerila na podlagi § 139 točk. 1 urad. zakona iz leta 1931 s 45%

od 790.— din s	355.50	din
od položajne doklade		
400.— din s	180.—	„
vsled opetovane redukcije prejemkov pripada od drag. doklade 850.— din še v zadnjo pokojnino	340.—	„
doklada za ženo-vdovo odpade ravnokotako		
Skupaj	din 875.50	

Če bi vlagatelj v pok. sklad odvajal prispevke le od **pokojnine**, odmerjene iz aktivne osnovne plače z zneskom 410.— din, bi znašala rodbinska pokojnina le 184.50 din in drag. doklada 340.— „ Skupaj 524.50 din Razlika znaša 351.— „ na mesec.

V prvem primeru je vlagatelj odvedel skozi 7 let vsak mesec 59.50 din v pok. sklad tedaj do svoje smrti 4.998.— „

V drugem primeru bi odvedel pa vsak mesec le po 20 din 50 p ali v 7 letih 1.722.— din Razlika znaša 3.276.— „

Največjo pobudo za ustanovitev upokojeniških društev sploh je dala želja, da se pokojninski užitki njihovih članov prilagodijo razmeram nove države. Geslo zato se je glasilo „izenačenje“ — geslo, ki je z izločitvijo pojma „kronski upokojenec“ mnogo izgubilo na svoji privlačni moči.

Do tega časa je bilo v narodni skupščini mnogo glasov, ki so smatrali za potrebno, da se prav toplo zavzamejo za pastorke nove države. Ako se to tudi še danes zgodi, so to prav redke izjeme, katerih opomini prav kmalu utihnejo brez vpliva, dasi je do zaželenega izenačenja še zelo dolga pot. To je zanesljiv simptom, da se na tem odločilnem forumu aktualnost tega vprašanja ne ceni visoko.

Ovira, ki jo je treba premagati, so različni zakoni — nekateri še iz minulega stoletja —, po katerih se urejajo pokojninski užitki upokojencev.

Kateri motivi so povod za to metodo, to je težko presojati od zunaj, vendar je gotovo, da te razlike v veliki meri vplivajo na mentaliteto društvenih članov na škodo njihovi slogi. Njihovi interesi niso enaki. Dočim ima za nekdanjega kronskega upokojenca stremljenje po izenačenju neenako večjo vrednost, se more n. pr. po zakonu iz leta 1923. upokojeni društvenik mnogo lažje zadovoljiti z manjšo koncesijo na svoje prošnje in predstavke nego staroupokojenec. Zanimivo je vsekakor, da je prišla v debati na občnem zboru do izraza konkurenca med obema nasprotnima taboroma, kateremu izmed obeh društev, mariborskemu ali ljubljanskemu, gre zasluga za nedavno dovoljeno koncesijo za železniške vožnje, ne da bi se pomislilo, da zajema iz tega tekmovanja korist samo varčujoči fiskus v mnenju, da se je s tem zopet enkrat za daljšo dobo otresel nadležnih prosilcev in opominjalcev.

Stara izkušnja je, da se skromni prosilci lahko odpravijo z drobižem. Marsikdo bo seveda oporekal, da moramo biti skromni, vendar se iz skromnosti ne bi smel glavni cilj tako poceni prodati.

Tekmujoča tendenca obeh društev, da bi svojim članom bolje poslužili z majhnimi uspehi, igra v tem sporu veliko vlogo in pospešuje separatistična stremljenja v organizaciji.

To so vzroki, ki opravičujejo iz Ljubljane prihajajoči klic po združitvi, zakaj v številu za glasovanje upravičenih volilcev je brez dvoma moč, seveda samo tedaj, ako stoji organizacija složno kakor en mož — pogoj, za katerega vodstvo

Razprtija upokojeniških društev Maribor — Ljubljana

Napisal A. L., Maribor.

Dne 31. julija t. l., je bila izredna skupščina društva upokojenih državnih nameščencev v Mariboru v ta namen, da bi se dosegla zopetna združitev z brat-skim društvom v Ljubljani.

* Kako pa je z uradniki, ki niso vlagali v uradniški pokojn. sklad na dan upokojitve, ker so bili upokojeni pred zakonom iz l. 1931? Op. uredništva.

Kljub primernosti namena se je končalo posvetovanje po vihnem poteku, ki je za upokojence nenavaden, z neuspehom. Zborovanje se je prekinilo, ker se razburjeni duhovi niso mogli zediniti o načinu glasovanja.

Rezultat je nepričakovan in daje zaradi tega pobudo, da se razmišlja o globljih vzrokih tega žalostnega konca.

pač ne more jamčiti in, ako bi jamčilo, bi prišla s stališča celote vendarle gineva-joča manjšina do veljave.

Kdo bi torej mogel in kako bi se moglo pomagati upokojencem? Na to vprašanje je samo en odgovor: **Javno mnenje in vplivni politični prijatelji.** In kako stoji stvar sedaj? Političnih prijateljev sploh nimajo, javno mnenje pa reprezentirajo

listi, pri katerih pa n. pr. potek mariborskega občnega zbora ni našel nikakega odmeva, razen pri glasilu ljubljanskega društva „Upokojencu“, to pa ne zadošča.

Tukaj bi bilo treba zastaviti vzvod in od tu nadaljevati; to bi bila stvar ljubljanskega društva, potem bi tudi kmalu število članstva poraslo in bi bilo pričakovati tudi boljših uspehov.*

Društvena kronika

Kongres upokojencev.

Svoje člane obveščamo, da doslej še nismo prejeli poziva, da bi poslali svoje delegate na kongres upokojencev, ki naj bi bil v prvi polovici septembra v Beogradu. Tudi nam niso znani razlogi, zakaj se ta kongres odlaga. Upamo pa, da v kratkem preimemo obvestilo, in bomo potem poročali o poteku nameravanega kongresa.

Nadaljevanje izrednega občnega zbora mariborskega društva.

Prejeli smo sporočilo, da se bo izredni občni zbor društva državnih in samoupravnih upokojencev v Mariboru, ki se je dne 31. julija 1938. prekinil med glasovanjem, nadaljeval v nedeljo, dne 25. septembra 1938. ob 8. uri zjutraj. Na tem občnem zboru ne bo nikake debate, temveč se bo **samo glasovalo**, ker smatra odbor, da je bila debata dne 31. julija 1938. že zaključena in da je treba izvesti samo še glasovanje.

Ker smo vedno izjavljali, da nikogar ne silimo in da na nikogar nočemo vplivati, temveč da želimo, naj vsak glasuje po svojem mnenju in po svojem prepričanju, naše društvo ne bo poslalo na to nadaljevanje občnega zbora svojih delegatov in bo mirno čakalo na rezultat tega glasovanja.

Posvetovalnica - informacije

OPOZORILO.

Nekateri člani so začeli plačevati samo po 2.— din mesečne članarine. Poročali smo svojčas, da bomo znižali članarino od 3 na 2 din, čim doseže število članov 3000, bodisi, da doseže to število članstva naše društvo samo, bodisi da bi mariborsko društvo sklenilo priključitev k našemu društvu. Ker se niti eno, niti drugo še ni zgodilo, še torej ni dobil veljave sklep zadnjega občnega zbora, da se članarina zniža od 3 na 2 din, ker še niso dani pogoji zato. Pa tudi, če bi se doseglo število članov 3000, bi se mogla članarina znižati šele s **1. dnem januarja 1939.**, kakor se je izrečno povdarilo na letnem občnem zboru, ker sklenjeni in odobreni proračun še računa s članarino 3 din mesečno.

Zato opozarjamo vse svoje člane, naj nikar sami svojevoljno ne znižujejo članarine, da s tem ne spravijo našega proračuna iz ravnovesja. Naj bodo vsi prepričani, da bo upravni odbor sam javil članstvu, kakor hitro bodo dani pogoji za znižanje članarine, ki so bili sklenjeni na zadnjem občnem zboru.

Prijave zaradi prejemanja osebnih in rodbinskih doklad.

V prvi polovici meseca oktobra morajo vsi upokojenci in upokojenke, tudi rodbinske upokojenke (vdove in sirote), torej vsi, katerim se nakazujejo pokojninski prejemki po čekovnih nakaznicah, predložiti pristojni Finančni direkciji predpisano prijavo za prejemanje doklad.

Po uredbi o osebni in rodbinski dokladi državnih upokojencev z dne 19. septembra 1935., številka 37600/I so se prejšnji predpisi v marsičem poenostavili. Prejšnje tiskovine torej ne ustrezajo več novim predpisom.

Naše društvo je založilo že lansko leto nove obrazce „Prijav“. Samo ta obrazec z navodili ustreza zahtevanim predpisom. Današnji številki „Upokojenca“ prilagamo za vsakega člana našega društva en obrazec prijave brezplačno. Nadaljni izvodi stanejo po 1 dinar.

Na zadnji strani prijave so natisnjena navodila, po katerih je treba izpolniti prijavo. Opozarjamo posebej svoje člane, da naj ne predlagajo prijave pred 1. oktobrom, ker se take prijave ne bodo smatrale za predložene v oktoberskem terminu. Vsak naj torej predloži prijavo v prvi polovici oktobra in naj v njej vpošteva stanje 1. dne oktobra t. l.

Čl. 31 zgoraj citirane uredbe se glasi: „Upokojenec, ki se o njem ugotovi, da je vložil neresnično prijavo in po njej prejemal osebno in rodbinsko doklado, izgubi za en mesec do leta dni pravico do osebne in rodbinske doklade, nezakonito prejeta vsota pa se izterja administrativno iz njegovih pokojninskih prejemkov po določbah zakonov o uradnikih. Odločbo, da je izgubil pravico do osebne in rodbinske doklade, izda minister za finance.

Razentega se uvede zoper takega upokojenca disciplinski postopek in se obtoži za dejanje prevar.“

Opozarjamo tudi na drugi odstavek čl. 30 te uredbe, ki se glasi: „Za vsako izpremembo, ki ima za posledico, da se izgubi pravica do osebne in rodbinske doklade, mora upokojenec najkasneje v 30 dneh od dne, ko je izprememba nastopila, vložiti novo prijavo. Če ravna upokojenec zoper to, odgovarja po določbah čl. 31 te uredbe.“

Upokojenci morajo torej tudi po predloženi prijavi v oktoberskem terminu, ki je splošna, v primeru izprememb, ki jih omenja čl. 30, predložiti novo prijavo najkasneje v 30 dneh.

V interesu vseh naših članov, pa tudi vseh ostalih upokojencev je torej nujno potrebno, da ima v vsakem kraju, kjer stanuje več državnih upokojencev, vsaj ena trafika obrazce teh prijav v prodaji (izvod po 1 dinar).

* Članek, ki nam ga je poslala ugledna oseba, priobčujemo, dasi se ne strinjamo z njim v vseh točkah. Op. uredništva.

Zato prosimo vnovič svoje člane, da opozorijo vsak v svojem kraju enega trafikanta, da naroči pri našem društvu potrebno količino obrazcev za prijave, ali pa kjer ni trafike, da eden izmed društvenih članov naroči te obrazce. Ako naroči vsaj 20 izvodov, dobi dotičnik 25% popusta. Finančna direkcija nima v zalogi teh tiskovin, zato naj se upokojenci ne obračajo na finančno direkcijo zaradi teh obrazcev.

Vse upokojence opozarjamo, da naj se natančno ravnajo po gornjih navodilih. Če bo izplačilna blagajna komu ustavila izplačilo pokojninskih prejemkov zaradi tega, ker ni predložil prijave v predpisanem roku, naj si dotičnik pripiše posledice sam.

Novo tiskovine.

Zaloga dosedanjih tiskovin je razprodana.

Društvo je založilo nove tiskovine za sestavo prošnje a) za pogrebno, b) za dvomesečno podporo in c) za rodbinsko pokojnino, in sicer v novi izpopolnjeni obliki.

Vrhu tega na posebni poli

NAVODILA

- A) za sestavo prošnje za pogrebno,
- B) za sestavo prošnje za dvomesečno podporo,
- C) za pridobitev pravice do rodbinske pokojnine in predujma nanjo,
- D) za sestavo prošnje za rodbinsko pokojnino,
- E) nekaj splošnih navodil.

V navodilih za pridobitev pravice do rodbinske pokojnine in predujma nanjo so vpoštevani vsi najnovejši predpisi, vpoštevajoč zahteve finančne direkcije v Ljubljani, kakor tudi zahteve direkcije državnih železnic in direkcije pošt in telegrafov, ki so različne. Dosedanje tiskovine so namreč vsebovale le navodila za sestavo prošnje, vpoštevajoč zahteve tukajšnje finančne direkcije. Vse navedene tiskovine veljajo torej za vse uradniške stroke.

Pod E) „Nekaj splošnih navodil“ vsebujejo a) **Predujem** (akontacija), b) **Zapadlost pokojnine** in c) **Splošno**.

Cena za člane za vsako tiskovino 1.— Din, torej za sestavo vseh treh navedenih prošenj in za navodila = 4.— Din, za nečlane po 2.— Din, t. j. 8.— Din.

Posmrtni sklad.

Člane našega posmrtnega sklada opozarjamo na § 2, zadnji odstavek, Pravilnika, ki se glasi:

„Vsak član lahko ob vpisu na pristopnici ali v zaprti kuverti najkasneje v teku 6 mesecev po vstopu označi ime tiste osebe, ki je pooblaščen sprejeti posmrtno podporo, in izroči to kuverto, oziroma jo pošlje društveni pisarni v Ljubljani, Wolfova ulica 10/II. To izjavo ali vsebino kuverte lahko član s pismeno izjavo poželji izmenja.

Glasilu banovinskega društva državnih in samoupravnih upokojencev za dravsko banovino v Ljubljani. Predstavnik dr. Ivan Vrtačnik. — Odgovorni urednik Anton Spendè. — Tisk J. Blaskovnik nasl., Univerzitetna tiskarna in litografija, d. d. v Ljubljani. Predstavnik L. Mikuš. — Vsi v Ljubljani.